

ΠΛΑΤΟΝ

ΕΡΥΞΕΪΑΣ, ΑΞΪΟΧΟΣ,
ΑΛΚΥΩΝ

ΠΛΑΤΩΝ
Ερυξίας, Αξίοχος, Αλκυών

http://www.litres.ru/pages/biblio_book/?art=25294019

Ερυξίας, Αξίοχος, Αλκυών:

Содержание

ΕΡΥΘΙΑΣ

5

Κонец ознакомительного фрагмента.

26

Plato
Ερυξίας, Αξίοχος, Αλκυών

ΕΡΥΞΙΑΣ
(Ἡ περί πλούτου)

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ

ΕΡΥΞΙΑΣ

ΕΡΑΣΙΣΤΡΑΤΟΣ

ΚΡΙΤΙΑΣ

Σοφοκλής

ελευθερίου εγώ και ο Ερυξίας ο Στειριεύς· έπειτα ήλθον πλησίον μας ο Κριτίας και ο Ερασίστρατος ο υιός του Φαίακος ανεψιός του Ερασιστράτου. Κατά τύχην δε τότε ήτο νεοφερμένος από την Σικελίαν και από τούτους τους τόπους ο Ερασίστρατος· πλησιάσας δε είπε:

Ερασίστρατος

Χαίρε ω Σώκρατες.

Σωκράτης

Και συ χαίρε· τι γίνεσαι; Τίποτε νέον από την Σικελίαν έχεις να μας λέγης ;

Ερασίστρατος

Και βέβαια· αλλ' επιθυμείτε πρώτον να καθίσωμεν; Διότι έχω κουρασθή, ελθών χθες πεζός από τα Μέγαρα.

Σωκράτης

Κάλλιστα αν φαίνεται καλόν.

Ερασίστρατος

Τι λοιπόν από τα εκεί θέλετε πρώτον να ακούσετε; Ποίον από τα δύο, τί κάμνουσιν αυτοί εκείνοι, ή πώς διάκεινται προς την πόλιν μας; Διότι εκείνοι φαίνονται εις εμέ ότι έχουσι πάθει αναφορικώς προς ημάς ό,τι και οι σφήκες. Διότι και ούτοι, εάν κανείς κατ' ολίγον εξερεθίζων τους παροργίση, γίνονται ακατανίκητοι, έως ότου, αφού επιτεθή τις συν γυναιξί και τέκνοις, τους εκδιώξη. Τοιουτοτρόπως λοιπόν συμβαίνει και με τους Συρακοσίους· αν δεν κάμη κανείς κατόρθωμα και με πολύν μέγαν στόλον δεν φθάση εκεί, δεν είναι δυνατόν η πόλις των εκείνη να γίνη ποτέ υπόδουλος εις ημάς· από δε τα μικρά κινήματα περισσότερο δύνανται να οργίζωνται και τόσοσόν να γίνωνται σκληρότατοι. Έχουσι δε στείλει και τώρα προς ημάς πρέσβεις, καθώς φαίνεται εις εμέ, θέλοντες να εξαπατήσωσι κατά τι την πόλιν.

Σωκράτης

Ενώ δε ημείς συνωμιλούσαμεν έτυχε να διέρχωνται οι Συρακόσιοι πρέσβεις. Είπε λοιπόν ο Ερασίστρατος δείξας τον ένα από τους πρέσβεις :

Ερασίστρατος

Ούτος εδώ βέβαια, Σωκράτη, είναι πλουσιώτατος από τους Σικελιώτας και Ιταλιώτας. Και πώς να μη είναι πλουσιώτατος εκείνος εις τον οποίον είναι τόσον άφθονος γη, ώστε να υπάρχει ευπορία εις εκείνον όστις θέλει να γεωργή παρά πολλήν; Και αύτη βέβαια η γη είναι τοιαύτη, οποία δεν υπάρχει άλλη τουλάχιστον εις τους Έλληνας· προσέτι δε κατάλληλος και καθ' όλα τα άλλα τα συντελούντα προς πλούτον υπάρχουσι δηλαδή ανδράποδα και ίπποι και χρυσός και άργυρος.

Σωκράτης

Βλέπων δε εγώ αυτόν παρασκευαζόμενον να φλυαρήση περί της περιουσίας του ανθρώπου, τον ηρώτησα: Τι λοιπόν, ω Ερασίστρατε; Σαν ποίος ανήρ φαίνεται ότι είναι εις την Σικελίαν ;

Ερασίστρατος

Ούτος, από τους Σικελιώτας και Ιταλιώτας, και φαίνεται και είναι ο πονηρότατος πάντων παρά ο πλουσιώτατος, και τόσον ώστε, αν θέλῃς κανένα από τους Σικελιώτας

να ερωτάς ποίον νομίζει να είναι και πονηρότατος και πλουσιώτατος, κανείς δεν θα είπη άλλον από τούτον.

Σωκράτης

Επειδή δε ενόμισα ότι αυτός δεν κάμνει λόγον δια μικρά πράγματα, αλλά δι' εκείνα τα οποία φαίνονται ότι είναι μέγιστα, περί αρετής και περί πλούτου, τον ηρώτησα ποίον από τα δύο δύναται να είπη, ότι πλουσιώτερος άνθρωπος είναι εκείνος εις τον οποίον κατά τύχην υπάρχει αργυρούν τάλαντον, ή εκείνος εις τον οποίον υπάρχει αγρός άξιος δύο ταλάντων ;

Ερασίστρατος

Νομίζω μεν εγώ, εκείνος εις τον οποίον υπάρχει αγρός.

Σωκράτης

Λοιπόν κατά τον ίδιον λόγον και αν κατά τύχην εις τινα υπάρχουσι φορέματα ή στρώματα, ή άλλα περισσοτέρου λόγου άξια ή όσα εις τον ξένον Σικελιώτην, ούτος είναι πλουσιώτερος.

(Συνεφώνησε και εις ταύτα).

Εάν δε κανείς ήθελε σοι δώσει να προτιμήσης μεταξύ

τούτων των δύο, ποίον των δύο θα προετίμας;

Ερασίστρατος

Εγώ μεν θα προετίμων το πλείστου λόγου άξιον.

Σωκράτης

Κατά ποίον από τους δύο τρόπους νομίζων ότι θα ήσο πλουσιώτερος;

Ερασίστρατος

Κατά τούτον, προτιμών το πλείστου λόγου άξιον.

Σωκράτης

Τώρα μεν τάχα φαίνεται εις ημάς ότι πλουσιώτατος είναι εκείνος όστις έχει πλείστου λόγου άξια;

Ερασίστρατος

Ναι.

Σωκράτης

Λοιπόν, οι υγιάνοντες είναι πλουσιώτεροι από τους ασθενείς, εάν η υγεία είναι περισσότερο λόγου άξιον πράγμα παρά τα χρήματα του ασθενούς. Διότι δεν υπάρχει κανείς όστις ολίγα έχων χρήματα να μη προτιμήση να είναι υγιής, ή έχων τα χρήματα του μεγάλου βασιλέως να ασθενή, δηλαδή προτιμά την υγείαν, διότι νομίζει ότι αύτη είναι περισσότερο λόγου αξία ή τα χρήματα. Διότι ποτέ δεν θα προετίμα ταύτην, αν μη ενόμιζε την υγείαν πράγμα προτιμότερον από τα χρήματα.

Ερασίστρατος

Όχι βέβαια.

Σωκράτης

Λοιπόν και αν τίποτε άλλο φαίνεται περισσότερο της υγείας άξιον λόγου, εκείνος όστις έχει το άλλο τούτο είναι πλουσιώτατος.

Ερασίστρατος

Ναι.

Σωκράτης

Εάν τώρα, αφού μας πλησιάση κανείς, μας ηρώτα, ω Σωκράτη και Ερυξία και Ερασίστρατε, ημπορείτε να μου ειπήτε τι είναι διά τον άνθρωπον πράγμα πλείστου λόγου άξιον; Είναι τάχα τούτο το οποίον αφού απέκτησεν ο άνθρωπος, περί τούτου άριστα και σκέπτεται, πώς δηλαδή κάλλιστα ήθελε διεξαγάγει και αυτός τας υποθέσεις του και τας υποθέσεις των φίλων; – Ποίον πράγμα θα ελέγομεν ότι είναι ;

Ερασίστρατος

Εγώ μεν νομίζω, Σωκράτη, ότι η ευδαιμονία είναι εις τον άνθρωπον πράγμα πλείστου λόγου άξιον.

Σωκράτης

Και δεν σκέπτεσαι κακά. Αλλ' αρά γε τούτους εκ των ανθρώπων ηθέλομεν νομίσει ευδαιμονεστάτους, οι οποίοι

κατ' ἐξοχήν ευπραγούσιν;

Ερασίστρατος

Εἰς ἐμέ τουλάχιστον οὔτοι φαίνονται ευδαιμονέστατοι.

Σωκράτης

Λοιπόν ἐκεῖνοι ευπραγούσιν, ὅσοι καὶ ελάχιστα αμαρτήματα κάμνουν εἰς τὸν εαυτὸν τοὺς καὶ εἰς τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, τὰ δε πλείστα κατορθώνουν;

Ερασίστρατος

Μάλιστα.

Σωκράτης

Λοιπόν ὅσοι γνωρίζουν τὰ κακὰ καὶ τὰ καλὰ, καὶ ὅσα πρέπει νὰ πράττουν καὶ ὅσα δὲν πρέπει, οὔτοι ορθότατα πράττουν καὶ ελάχιστα αμαρτήματα κάμνουν.

Ερασίστρατος

Ναι.

Σωκράτης

Τώρα λοιπόν φαίνονται εις ημάς ότι οι άνδρες είναι και σοφώτατοι και ευτυχέστατοι και ευδαιμονέστατοι και πλουσιώτατοι, αν η σοφία φαίνεται το πλείστου λόγου άξιον πράγμα.

Ερασίστρατος

Αλλά Σωκράτη, ποία ωφέλεια θα ήτο εις τον άνθρωπον, αν ήτο σοφώτερος μεν του Νέστορος, τα δε αναγκαία προς συντήρησίν του δεν είχε, τροφάς και ποτά και φορέματα και ό,τι άλλο τοιούτον χρησιμεύει; Κατά τι ωφέλιμος θα ήτο η σοφία· ή πώς ούτος ο πτωχός, όστις δεν έχει τίποτε από τα αναγκαιούντα, ημπορεί να είναι πλουσιώτατος ;

(Εφαίνετο λοιπόν ότι και αυτός έλεγε κάτι σημαντικόν).

Σωκράτης

Αλλά ποίον από τα δύο, εκείνος όστις έχει αποκτήσει σοφίαν, και αν στερηθή τούτων των προς τον βίον αναγκαίων, ημπορεί να γίνη πτωχός· ή εκείνος όστις έχει κτήμα του την οικίαν του Πουλυτίωνος και η οικία αύτη είναι γεμάτη από χρυσόν και άργυρον, δεν έχει ανάγκην από

τίποτε άλλο ;

Ερασίστρατος

Τούτον μεν τίποτε δεν εμποδίζει αμέσως τώρα, αφού κανονίση τα πράγματά του, να έχη αντί αυτών όλα όσα του χρειάζονται προς την δίαιταν, ή και χρήματα αντί των οποίων να ημπορέση να προμηθεύεται ταύτα και αμέσως να τα έχη όλα άφθονα.

Σωκράτης

Αν τουλάχιστον ήθελον τύχει άνθρωποι, οίτινες να έχουν ανάγκην να υπάρχη εις αυτούς τοιαύτη οικία μάλλον παρά η σοφία εκείνου· διότι, αν υπήρχον τοιούτοι οι οποίοι να προτιμούν την σοφίαν του ανθρώπου και τα εκ ταύτης προερχόμενα, πολύ περισσότερον ούτος θα είχε να διαθέτη, αν κατά τύχην έχη ανάγκην τινός και θέλη και αυτήν την σοφίαν και τα από ταύτης έργα. Ή της μεν οικίας η χρήσις τυχαίνει να είναι πολλή και αναγκαία και μέγਾਲως ενδιαφέρει εις τον βίον του ανθρώπου να κατοική εις τοιαύτην οικίαν μάλλον παρά εις μικρόν και ποταπόν οικίδιον, της δε σοφίας η χρήσις είναι λόγου αξία και ολίγον ενδιαφέρει να είναι κανείς ή σοφός ή αμαθής περί των μεγίστων; ή ταύτην μεν να καταφρονούν οι άνθρωποι και

να μη είναι ταύτης αγορασταί, της δε κυπαρίσσου ήτις είναι εις την οικίαν και των Πεντελικών λίθων πολλοί να έχουν ανάγκην και να θέλουν να αγοράσουν; Αν λοιπόν ήθελε είναι κανείς σοφός κυβερνήτης και ιατρός σοφός κατά την τέχνην ή κατά τινα άλλην των τοιούτου είδους τεχνών και ηδύνατο όσον το δυνατόν καλά να μεταχειρίζεται ταύτην, ούτος δεν θα ήτο ευύποληπτότερος από κανέν των μεγίστων κτημάτων· εκείνος δε όστις ημπορεί να σκέπτεται καλά και αυτός περί του εαυτού του και περί άλλου, πώς θα ευρίσκετο εις αρίστην κατάστασιν, τάχα δεν θα ηδύνατο να διαθέτη την σοφίαν του, αν ήθελε τούτο να πράττη ;

Σταματήσας δε τον Σωκράτην και πλαγίως παρατηρήσας αυτόν ο Ερυξίας ως να ηδικείτο κάπως, είπεν:

Ερυξίας

Αλλά συ, Σωκράτη, αν έπρεπε να λέγης την αλήθειαν, θα έλεγες ότι είσαι πλουσιώτερος του Καλλίου του υιού του Ιππονίκου; Και όμως θα ωμολόγεις ότι δεν είσαι αμαθέστερος τουλάχιστον ως προς ουδέν εκ των μεγίστων ζητημάτων, αλλ' εμπειρότερος, και εν τούτοις ένεκα τούτου δεν είσαι διόλου πλουσιώτερος.

Σωκράτης

Ίσως συ, ω Ερυξία, νομίζεις βεβαίως ότι ούτοι δα οι λόγοι, τους οποίους τώρα ακριβώς λέγομεν, είναι παιγνίδι, επειδή νομίζεις ότι δεν έχει ούτω το πράγμα, αλλ' ότι είναι όπως οι νεοσσοί εις το παιγνίδι των κύβων, τους οποίους, εάν κανείς ρίπτη καλώς και μεταποίζη, δύναται τους παίζοντας μαζί του να αναγκάση να υποχωρούν τόσο, ώστε να μη ηξεύρουν και αυτοί πώς εις ταύτην την περίπτωσιν να παίξουν. Ίσως λοιπόν και διά τους πλουσίους νομίζεις μεν ότι ούτω σχεδόν έχει το πράγμα, ότι οι αυτοί τους οποίους είπομεν είναι λόγοι τινές τοιούτοι ουδόλως περισσότερο αληθείς από ψευδείς, τους οποίους, αν κανείς λέγη, ήθελεν υπερισχύσει εκείνων οίτινες έχουν αντίθετον γνώμην ως προς το ότι οι σοφώτατοι είναι και πλουσιώτατοι καθ' ημάς, και μάλιστα ήθελεν υπερισχύσει των τοιούτων αυτάς λέγων ψευδή, ενώ εκείνοι λέγουν την αλήθειαν. Και ίσως μεν ουδαμώς το τοιούτον είναι θαυμαστόν, ομοίως όπως, εάν δύο άνθρωποι συνεζήτουν περί στοιχείων αλφαβήτου και ο μεν έλεγεν ότι του ονόματος του Σωκράτους αρχικόν στοιχείον είναι το σίγμα ο δε έτερος ότι αρχικόν είναι το άλφα, θα ήτο αληθεστέρα η γνώμη του λέγοντος το άλφα παρά του λέγοντος το σίγμα ως αρχήν.

Παρατηρήσας δε περίξ προς τους παρόντας ο Ερυξίας, ενώ συγχρόνως και εγέλα και ηρυθρία ως να μη ήτο παρών

κατά τα πρότερον λεχθέντα, είπεν :

Ερυξίας

Εγώ μεν, Σωκράτη, ενόμιζον ότι οι λόγοι δεν πρέπει να είναι τοιούτοι, διά των οποίων μήτε να πείση κανένα θα ηδύνατό τις μήτε να ωφεληθή τίποτε από αυτούς· διότι ποίος άνθρωπος με νουν ημπορεί ποτέ να πεισθή ότι οι σοφώτατοι είναι πλουσιότατοι; Αλλ' επειδή περί του πλουτείν μάλλον πρέπει να ομιλώμεν, ας εξετάσωμεν πόθεν είναι καλόν το πλουτείν και πόθεν κακόν, και αν το να είναι τις πλούσιος είναι καλόν ή κακόν.

Σωκράτης

Έστω· διά δε τα λοιπά ας επιφυλαχθώμεν· καλά δε κάμνεις και συ συμβουλεύων. Αλλά διατί και συ ο ίδιος (διότι συ έφερες τον λόγον) δεν προσεπάθησες να είπης, ποίον εκ των δύο νομίζεις ότι είναι ο πλούτος, καλόν ή κακόν; Επειδή και οι προηγούμενοι λόγοι τουλάχιστον φαίνονται εις εσέ ότι δεν εξήγησαν τούτο.

Ερυξίας

Εις εμέ λοιπόν φαίνεται ότι το πλουτείν είναι καλόν.

Σωκράτης

Ενώ δε αυτός επεθύμει να εἶπη ἀκόμη κάτι τι, διακόψας αὐτόν ὁ Κριτίας, τον ἠρώτησε :

Κριτίας

Συ λοιπόν, Ερυξία, εἰπέ μου, νομίζεις ὅτι καλόν εἶναι να πλουτή τις ;

Ερυξίας

Ναι, μα τον Δία· διότι αν ἔλεγα το ἐναντίον, θα ἤμην τρελλός· νομίζω δε ὅτι δεν εἶναι κανεὶς ὅστις να μη ὁμολογήσῃ τούτο.

Κριτίας

Και ὁμως, και ἐγὼ νομίζω ὅτι κανεὶς δεν εἶναι τον ὁποῖον να μη κάμνω να συμφωνήσῃ με ἐμέ, ὅτι εἶς τινας ἀνθρώπους το να πλουτώσιν εἶναι κακόν διότι αν γενικῶς τούτο ἦτο καλόν, δεν θα ἐφαίνετο εἶς τινας κακόν.

Σωκράτης

Αλλά είπα και εις τους δύο ότι βέβαια εγώ, αν συνέβαινε να φιλονεικήτε περί του ποίος των δύο σας λέγει αληθέστερα πράγματα, έστω περί ιππασίας περί του πώς δύναται τις άριστα να ιππεύση, αν ήμην ιππικός, θα προσεπάθουν να παύσω την φιλονεικίαν σας· διότι θα εντρεπόμενην παρών να μη σας ημποδίζα, εφ' όσον ήτο δυνατόν εις εμέ, να φιλονεικήτε· ή, αν και περί άλλου οιουδήποτε διεφέρεσθε, να σας άφινον να χωρισθήτε μάλλον εχθροί ή φίλοι.

Τώρα δε, επειδή συμβαίνει να έχετε διαφοράν περί τοιούτου πράγματος, του οποίου η ανάγκη υφίσταται καθ' όλον τον βίον, πολύ ενδιαφέρον είναι αν πρέπη να φροντίζωμεν περί τούτου ως περί ωφελίμου, ή να μη φροντίζωμεν· ταύτα δε τα ζητήματα δεν είναι μικρά, αλλ' εξ εκείνων τα οποία θεωρούνται υπό των Ελλήνων μέγιστα. Οι πατέρες λοιπόν τούτο πρώτον συμβουλεύουσιν εις τους υιούς των, όταν φθάσουν εις μίαν ηλικίαν πλέον να εννοούν, δηλαδή να σκέπτωνται διά τίνων μέσων θα πλουτίσουν, ωσει, αν μεν πλουτίσης, να έχης αξίαν τινά, αν δε όχι, να μη αξίζης τίποτε. Το πράγμα λοιπόν θεωρείται τόσον σπουδαίον, ώστε σεις, ενώ συμφωνείτε κατά τα άλλα, περί τούτου του τόσον σπουδαίου έχετε διαφοράν, όπως η διαφορά σας περί του πλουτείν είναι όχι αν τούτο είναι

μέλαν ή λευκόν, ούτε αν είναι ελαφρόν ή βαρύ, αλλ' αν είναι καλόν ή κακόν, και τόσην διαφοράν, ώστε και εις έχθραν να φθάσετε διαφερόμενοι περί των κακών και των καλών και μάλιστα ενώ είσθε φίλτατοι και συγγενείς. Εγώ λοιπόν, εφ' όσον εξαρτάται από εμέ, δεν θα σας αφήσω να διαφέρεσθε, αλλ' αν μεν εγώ αυτός είμαι ικανός, αφ' ού σας εξηγήσω πώς έχει το πράγμα, θα σας παύσω την διαφοράν τώρα δε, επειδή εγώ μεν ικανός δεν είμαι, από σας δε ο είς νομίζει ότι είναι ικανός να κάμη τον έτερον να συμφωνήση, είμαι έτοιμος να σας βοηθήσω όσον δύναμαι διά να συμφωνηθή μεταξύ σας πώς τούτο έχει. Συ λοιπόν, ω Κριτία, επιχείρει να μας κάμης να συμφωνήσωμεν όπως υπεσχέθης.

Κριτίας

Αλλ' εγώ, όπως και ήρχισα, ευχαρίστως θα ηρώτων τον Ερυξίαν τούτον αν νομίζη ότι υπάρχουν άνθρωποι άδικοι και δίκαιοι.

Ερυξίας

Μα τον Δία, και βέβαια.

Κριτίας

Λοιπόν το να αδική τις νομίζεις ότι είναι καλόν ή κακόν ;

Ερυξίας

Κακόν εγώ τουλάχιστον το νομίζω.

Κριτίας

Νομίζεις λοιπόν ότι, αν άνθρωπος μοιχεύη τας γυναίκας των γειτόνων του επί χρήμασιν, ούτος πράττει αδίκημα, ή δεν πράττει; Και μάλιστα ενώ οι νόμοι και η πόλις εμποδίζουν ;

Ερυξίας

Εγώ τουλάχιστον νομίζω ότι κάμνει αδίκημα.

Κριτίας

Λοιπόν, αν μεν συμβαίη να είναι πλούσιος και δύναται να δαπανά χρήματα, ο άδικος και θέλων να δαπανά άνθρωπος πράττει αμάρτημα· αν όμως δεν είναι πλούσιος

και δεν έχη να δαπανά ούτε να κάμνη όσα θέλει, δεν κάμνει αμάρτημα. Διά τούτο θα ήτο και ωφέλιμον εις τον άνθρωπον μάλλον να μη είναι πλούσιος, διά να πράττη ολιγώτερα από όσα θέλει, αν θέλη να πράττη κακά. Και η ασθένεια λέγεις ότι είναι καλόν ή κακόν ;

Ερυξίας

Εγώ τουλάχιστον το λέγω κακόν.

Κριτίας

Νομίζεις ότι υπάρχουν άνθρωποι ακόλαστοι;

Ερυξίας

Νομίζω.

Κριτίας

Λοιπόν, αν άριστον μέσον εις την υγείαν του ακολάστου ανθρώπου ήθελεν είναι η αποχή από τροφάς και ποτά και από άλλα όσα φαίνονται ευχάριστα, ο ακόλαστος δε άνθρωπος ένεκα της ακολασίας του δεν θα ηδύνατο να απέχη τούτων, δεν θα ήτο προτιμότερον εις τον άνθρωπον

τούτον να μη ἔχη τα μέσα με τα οποία να προμηθεύεται ταύτα μάλλον ἢ να ἔχη ταύτα ἀφθονα; Διότι, αν δεν εἶχε ταύτα ἀφθονα, ευκόλως δεν θα περιέπιπτεν εις αμαρτήματα, ἔστω και αν επεθύμει.

Σωκράτης

Εφάινετο λοιπόν ότι πολύ καλά εἶχεν ομιλήσει ο Κριτίας και τόσον ὥστε ο Ερυξίας, αν δεν εντρέπετο τους παρόντας, δεν θα ημποδίζετο να σηκωθῆ και τον κτυπήση, διότι εφανερώθη εις αὐτόν ότι ὄχι ορθᾶς σκέψεις περί του πλουτεῖν εἶχε πριν. Ὅταν δε εγὼ ἐνόησα καλῶς ότι ο Ερυξίας ἦτο εις την κατάστασιν ἐκείνην και εφοβήθην μήπως συμβῆ μεγαλυτέρα ἀντιλογία και πειράγματα, εἶπον: Τούτον μεν τον λόγον πρότερον εις το λύκειον λέγων σοφός ἀνὴρ Πρόδικος ο Κείος εφάινετο εις τους παρόντας ότι φλυαρεῖ τόσον, ὥστε να μη ημπορῆ κανένα ἀπὸ τους παρόντας να πείση ότι λέγει πράγματα ἀληθῆ, και τέλος και ἐν μειράκιον πολύ νέον και φλύαρον, το οποίον ἐκάθητο πλησίον, τον περιέπαιζε και τον εχλεύαζε και τον ἐτάρασσε, διότι ἤθελε να του ἀπαντᾷ εις ὅσα του ἔλεγε· και ὁμως τούτο το μειράκιον πολύ περισσότερον ευηρέστει τους ακροατάς του παρὰ ο Πρόδικος.

Ερασίστρατος

Λοιπόν ημπορείς να μας είπης τους λόγους;

Σωκράτης

Ευχαρίστως, εφ' όσον ενθυμούμαι. Ούτω πως, καθώς νομίζω, είχεν ο λόγος:

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.